

PĒDĒJO DIENU NOTIKUMI

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

2. Moz. 19:5, 6; Mat. 22. nod.; Jāņa 12:20–26; Mat. 24. nod.; Jāņa 14:1–4; 1. Tes. 4:16.

ATMIŅAS PANTS:

“Kas pats paaugstināsies, tiks pazemināts; un, kas pats sevi pazeminās, tiks paaugstināts.” (Mat. 23:12)

Jēzus otrā nākšana ir kristiešu ticības kulminācija. Jēzus pirmā nākšana un Viņa nāve pie krusta ir svarīgs notikums, lai notiktu otrā nākšana. Otrā advente nav iespējama bez pirmās, un pirmajai nav jēgas bez otrās. Abas ir nesaraujami saistītas, ja ne laika ziņā, tad nolūkā, kas ir cilvēces glābšana un lielās cīņas gals. Pirmā nākšana ir pagājusi, tā ir piepildīta. Tagad mēs dedzīgi un ar ilgām gaidām otro.

Šajā nedēļā mēs aplūkosim, kas ir ziņots Mat. 23. nodaļā, kur ir uzrakstīts Jēzus pēdējais aicinājums dažiem jūdu vadītājiem nožēlot un pieņemt Viņu – vienīgo glābšanas cerību. Pēc tam Mat. 24. nodaļā Jēzus atbildēja uz jautājumiem par to, kādi notikumi gaidāmi pirms Viņa otrās nākšanas. Šeit Jēzus atklāj svinīgu ainu, saistot Jeruzālemes izpostīšanu ar to, kas notiks pirms Viņa nākšanas.

Lai arī cik smagi kļūst apstākļi – karš, bads, nodevības –, mums ir atstāts apsolījums, ka “Cilvēka Dēls nāks uz debess padebešiem ar lielu vareņību un godību” (Mat. 24:30). Citiem vārdiem, neskatoties uz smago darbu un ciešanām, mums ir pietiekami daudz iemeslu, lai priecātos.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 11. jūnijā.

Aklie ceļa rādītāji

Tas bija pats Jēzus, kas ar spēcīgu un izstieptu roku vadīja Israēla bērnus uz Jeruzālemi. Uz ērgļa spārniem Viņš tos bija izvedis no Ēģiptes un vedis pie Sevis. "No visām tautām jūs būsiet mans īpašums, jo mana ir visa zeme! Jūs man būsiet priesteru valsts un svēta tauta!" (2. Moz. 19:5, 6)

Jēzus bildināja Israēlu uz skaista kalna, ko sauca par Sinaju. 2. Moz. 24. nodaļā teikts, ka vadītāji un vecaji "kāpa kalnā. Un viņi ieraudzīja Israēla Dievu – zem viņa kājām bija kā safīra ķieģeļu klājums, kā pašas debesis savā šķīstumā! [...] Tie skatīja Dievu, ēda un dzēra!" (2. Moz. 24:9–11). Kristus piedāvāja Savas derības kausu Israēlam, līdzīgi kā vīrs pasniedz kausu sievietei, ko viņš vēlas precēt, piedāvājot brīnišķīgu nākotni. Israēls saņēma kausu un teica: "Jā, mēs gribam dzīvot mūžīgi kopā ar Tevi apsolītajā zemē."

Paturot prātā šo kontekstu, izlasi Mat. 23. nodaļu. Ko Jēzus šeit pasaka Israēla vadītājiem? Kāds brīdinājums šeit ir dots? Vēl svarīgāk – kādas mācības mēs sev varam gūt, ņemot vērā to, par ko Viņš viņus brīdināja? Kā mēs varam pārliecināties, ka neesam vainīgi pie tā paša? _____

Mat. 23. nodaļa bija Jēzus pēdējais izmisīgais lūgums pēc saskaņošanās ar Viņa mīļotajiem. Bet Viņa mīļotie Viņu atstāja. Jēzus pieņēma viņu lēmumu, un Viņš pēdējo reizi izgāja no viņu mājas – tempļa. "Redzi, jūsu nams jums ir atstāts izpostīts un pamests." (Mat. 23:38) Kad Jēzus atstāja templi, tas kļuva izpostīts, pamests, tukšs, līdzīgs tuksnesim, no kā Kungs bija viņus sākumā izglābis.

Tūlīt bija jānotiek lielai pārvērtībai glābšanas vēsturē, un šie vadītāji, kā arī tie, ko viņi ievedīs maldos, palaidīs to garām. Toties daudzi citi, jūdi un drīz arī pagāni, kas bija atvērti Svētā Gara vadībai, turpinās lielo darbu un Israēla acinājumu. Viņi kļūs par Ābrahāma patieso sēklu un "mantinieki pēc apsolījuma" (Gal. 3:29). Arī mēs šodien esam daļa no šiem ļaudīm ar to pašu dievišķo acinājumu.

Gala laika zīmes

Pēc tam, kad Jēzus bija norājis jūdu vadītājus, kas Viņu bija atmetuši, Jāņa 12:20–26 ziņo par pārsteidzošu lūgumu. Kristum atnes ziņas par pagāniem, kas grib "redzēt Jēzu". Tomēr šie pagāni vispirms izsaka savu lūgumu jūdiem, kas ir Jēzum uzticīgi. Drīz kaut kas līdzīgs notiks daudz plašākā mērogā: lai gan daži jūdi atmetīs Jēzu, citi būs galvenie līdzekļi, caur kuriem daudzi pagāni nāks pie Viņa atziņas. Cik pārsteidzoši, ka šis lūgums tika izteikts uzreiz pēc tam, kad Jēzus bija vadītājiem pateicis, ka viņu nams tiks atstāts izpostīts un pamests. Patiešām, vecais drīz dos vietu jaunajam un tam, kas vienmēr ir bijis Dieva nodoms: pagānu, kā arī jūdu glābšana.

Kādu ainu Jēzus atklāj gan uzticīgiem ticīgajiem, gan pasaulei kopumā Mat. 24:1–14? _____

Jēzus izsaka šos vārdus, atbildot uz jautājumiem par Viņa nākšanas zīmi un pasaules galu. "Jēzus mācekļiem neatbildēja, šķirdams Jeruzālemes izpostīšanu no savas atnākšanas lielās dienas. Viņš šo abu notikumu aprakstu apvienoja. Ja Kungs mācekļiem nākotnes notikumus būtu atklājis tā, kā Viņš pats tos redzēja, tie nebūtu izturējuši šo skatu. Žēlastībā pret tiem Viņš it kā apvienoja stāstījumu par abām lielajām krīzēm, dodams mācekļiem iespēju pašiem noskaidrot īsto nozīmi. [...] Visa šī saruna nenotika tikai mācekļu dēļ vien, bet arī to dēļ, kas dzīvos šīs pasaules vēstures beigu cēlienā." (E. Vaita "Laikmetu ilgas" 628. lpp.)

Viens Jēzus atbildē ir ļoti skaidrs: notikumi, kas vada pie Viņa atgriešanās, nav patīkami. Jēzus neparedz kādu šīs zemes utopiju vai laicīgu tūkstošgadi, kuras laikā valdīs miers. Karš, nodevība, dabas katastrofas, draudzes vajāšanas, viltus kristi un pat viltus brāļi. Vispozitīvākais, kas šeit ir attēlots, ir apsolījums, ka "Valstības evaņģēlijs tiks pasludināts visā pasaulē par liecību visām tautām". (14. p.)

Mat. 24:13 Jēzus saka: "Kas izturēs līdz galam, tas tiks izglābts." Ko tu vari darīt, lai paliktu garīgi stiprs pārbaudījumos, kas var viegli tevi nogurdināt un likt padoties? Mēs esam redzējuši tā notiekam ar citiem cilvēkiem. Kāpēc mēs nedrīkstam domāt, ka ar mums tas nevar notikt? _____

Jeruzālemes izpostīšana

Izlasi Mat. 24:15–22. Par ko Jēzus šeit runā? Kādu ainu Viņš apraksta, atbildot uz Viņam uzdoto jautājumu? _____

“Izpostīšanas negantība” parasti tiek saprasta kā kaut kā svēta apgānīšana vai zaimošana. Jēzus acīmredzot runā par Jeruzālemes iznīcināšanu, kas notiks mūsu ēras 70. gadā. Kā mēs redzējām vakar, Jēzus sajauca kopā šī notikuma aprakstu ar pasaules stāvokli pirms Viņa otrās nākšanas. “Jeruzālemē Kristus saskatīja simbolu neticības un sacelšanās nocietinātajai pasaulei, kas steidzās pretī Dieva atmaksājamošajām sodībām.” (E. Vaita “Lielā cīņā” 22. lpp.)

Tomēr pat postažas vidū Kungs vēlas izglābt visus. Lūkas evaņģēlijā Jēzus patiesībā pasaka mācekļiem, lai viņi bēg, pirms sākusies negantība: “Bet, kad jūs ieraudzīsiet Jeruzālemi karaspēka ielenktu, tad ziniet, ka tās izpostīšana ir pienākusi. Tad tie, kas ir Jūdejā, lai bēg kalnos, bet, kas pilsētā, lai iziet no tās un, kas laukos, lai neieiet tajā, jo tās ir soda dienas, lai piepildītos viss, kas ir rakstīts.” (Lūk. 21:20–22)

Kad kristieši Jeruzālemē redzēja to notiekam, viņi bēga ārā no pilsētas, kā Jēzus bija pamācījis, turpretī daudzi jūdi palika un gāja bojā. Ir aprēķināts, ka Jeruzālemes aplenkšanas laikā bojā gāja vairāk nekā viens miljons jūdu, bet gūstā tika aizvesti vēl 97 000. “Tomēr īsā pārtraukuma laikā, kad romieši negaidīti atkāpās no Jeruzālemes aplenkuma, visi kristieši bēga, un ir rakstīts, ka neviens no viņiem dzīvību nezaudēja. Viņu satikšanās vieta bija Pella, pilsēta kalnu pakājē Jardānas upes austrumos, apmēram 27 km uz dienvidiem no Galilejas ezera.” (SDA Bible Commentary, 5. sēj. 499. lpp.)

Padomā par gadījumu, kad kāds tevi par kaut ko brīdināja, bet tu, sev par nožēlu, tam neklausīji. Kāpēc ir tik svarīgi, ka, klausoties brīnišķīgos Dieva Vārda apsolījumus, mēs ieklausāmies arī tā brīdinājumos? _____

Jēzus otrā nākšana

Jēzus atbilde šeit, Mateja 24. nodaļā, bija uz jautājumu par "Tavas nākšanas zīmēm" (3. p.), tas ir, uz Kristus nākšanu valdīt.

Kādu citu brīdinājumu Jēzus izteica pirms Viņa nākšanas pravietoto notikumu kontekstā un kā tas ir bijis redzams visā vēsturē? Mat. 24:23–26. _____

Vai šeit Jēzus – no pasaulīgās perspektīvas nekas vairāk kā ceļjošs Galilejas sludinātājs ar nelielu sekotāju pulciņu – paredz, ka daudzi nāks Viņa vārdā, nosaucot sevi par Viņu? Protams, tieši tas notika visos turpmākajos gadsimtos līdz pat mūsu dienām. Šis fakts dod mums spēcīgus pierādījumus par labu Dieva Vārda patiesībai.

Izlasi Mat. 24:27–31. Kā ir aprakstīta otrā nākšana? Kas notiek, kad Viņš nāk?

Pēc brīdinājuma, ka daudzi nāks un sauks sevi par Kristu, Jēzus apraksta, kāda patiesībā būs Viņa atgriešanās.

Pirmkārt, Jēzus otrā nākšana ir personīga un burtiska. Pats Jēzus atgriezās uz zemi. "Pats Kungs .. nokāps no debesīm" (1. Tes. 4:16) ir kļiedzošs atspēkojums tiem, kas apgalvo, ka Kristus atgriešanās ir ideāls vai vienkārši jauns laikmets cilvēces vēsturē. Viņa nākšana būs redzama, līdzīga zibenim debesīs. "Viņu redzēs ikviena acs" (Atkl. 1:7). Salīdzinājums ar bazūnēm atklāj, ka tas būs skaļi – tik skaļi, ka pat mirušie uzmodīsies! Un vissvarīgākais, ja pirmā nākšana bija pazemīga, tad, otrreiz nākot, Jēzus būs kā uzvarošs Ķēniņš (Atkl. 19:16) un uzvarēs visus Savus (un mūsu) ienaidniekus (1. Kor. 15:25).

Laikā, kad mūsu pasaulē ir tik daudz nemieru un nedrošības par nākotni, kā mēs varam iemācīties gūt personīgu spēku un cerību otrās nākšanas apsolījumā? _____

Esiet nomodā

Jēzus otrā nākšana ir visas kristiešu cerības kulminācija. Tā ir piepildījums visam, kas mums ir apsolīts. Kas būtu bez tās? Mēs sapūtu zemē pēc nāves tieši tāpat kā visi. Bez otrās nākšanas un visa, ko tā ietver, viss pārējais, kas ir saistīts ar mūsu ticību, kļūst par meliem un farsu, kritiķiem un pretiniekiem par prieku.

Tāpēc nav brīnums, ka, dedzīgi gaidot Viņa atgriešanos, daži kristieši ir nolikuši datumus, kad Viņš nāks. Galu galā no šīs atgriešanās ir atkarīgs tik daudz. Protams, kā mēs zinām, ikviens datums, kas ir bijis nolikts pagātnē Kristus nākšanai, ir bijis nepareizs.

Kā Mat. 24:36, 42 paskaidro, kāpēc datumu noteicēji nosaka nepareizi? _____

Tieši tāpēc, ka mēs nezinām, kad Kristus atgriezīsies, mums ir teikts, ka mums ir jābūt gataviem un ka mums ir "jābūt nomodā".

Izlasī Mat. 24:42-51. Ko Jēzus šeit saka, ko nozīmē būt nomodā un gataviem otrajai nākšanai? _____

Jēzus izsakās skaidri: mēs nezinām, kad Viņš atgriezīsies. Īstenībā Jēzus nāks, kad mēs Viņu negaidīsim. Tāpēc mums ir jābūt vienmēr gataviem sastapt Viņu, kad Viņš atgriezīsies. Mums ir jādzīvo tā, it kā Viņš varētu atgriezties jebkurā laikā, pat ja mēs nezinām, kad. Domāt, ka Viņš jau pārāk ilgi neatgriežas, tāpēc mēs varam darīt, ko sirds kāro, ir tieši tā attieksme, no kuras Jēzus brīdināja. Mums vajadzētu censties būt uzticīgiem, jo mēs mīlam Kungu un gribam darīt to, kas ir taisns Viņa acīs, neskatoties uz to, kad Viņš atgriezīsies. Bez tam, ņemot vērā visus pantus, kas brīdina no tiesas, īpaši pret tiem, kas izturas slikti pret citiem, otrās nākšanas laikam nav pārāk lielas nozīmes. Tiesa būs ātrāk vai vēlāk.

Kā mēs, septītās dienas adventisti, kas ilgi ir ticējuši Kristus nākšanai, varam pārliecināties, ka nepieļaujam "Jaunā kalpa" kļūdu, pat ne visapslēptākajā veidā? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Mat. 24. nodaļā aprakstīto notikumu kontekstā Jēzus arī teica: "Patiesi es jums saku: šī paaudze nezudīs, tiekams tas viss notiks." (34. p.) Šis pants samulsina, jo acīmredzami tas viss nenotika vienas šīs zemes paaudzes laikā. Dr. Ričards Lēmans septītās dienas adventistu teoloģijas rokasgrāmatā raksta, ka grieķu vārds, kas tulkots kā "paaudze", saskan ar ebreju vārdu "dor", kas bieži izmantots, lai apzīmētu ļaužu grupu vai šķiru kā, piemēram, "spītnieku un dumpinieku audze" (Ps. 78:8). Tādējādi Jēzus neizmantoja šo vārdu, lai attēlotu laiku vai datumus, bet lai aprakstītu ļauno ļaužu grupu, par ko Viņš runāja. "Saskaņā ar šo Vecās Derības lietojumu Jēzus izmantoja frāzi "šī paaudze" nevis laika nozīmē, bet attiecībā uz ļaužu grupu. Ļaunā paaudze ietver visus, kam ir ļaunas rakstura īpašības (Mat. 12:39; 16:4, Marka 8:38)." (Handbook of Seventh-day Adventist Theology (Hagerstown: Review and Herald® Publishing Association, 2000), p. 904) Citiem vārdiem, ļaunums paliks līdz laiku beigām, kad nāks Jēzus.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kā mēs, septītās dienas adventisti, tiekam galā ar šo acīmredzamo vilcināšanos? Vai iepriekšējās adventistu paaudzes neticēja, ka Jēzus atgriezīsies viņu dzīves laikā? Un vai daudzi no mums negaidām šo notikumu savas dzīves laikā? Vienlaikus vai Viņa atgriešanās gaidīšana kādā noteiktā laika periodā nav tas pats kas laika nolikšana? Kā mēs varam atrast pareizo līdzsvaru attieksmē pret otro nākšanu? Kā mēs varam izvairīties no "ļaunā kalpa" attieksmes, vienlaikus izvairoties no to cilvēku attieksmes, kas katrā virsrakstā saskata pasaules gala pazīmi? Kādai vajadzētu būt attieksmei starp tiem, kas gaida otro nākšanu?

2. Izlasi vēlreiz Jēzus aprakstu, kāda būs otrā nākšana. Kā šis teksts atšķiras no citiem populāriem uzskatiem par otro nākšanu? Pārdomājot, cik skaidri ir šie panti, kāpēc tik daudzi tic tam, kas ir tik pretējs Rakstiem? Ar kādiem argumentiem viņi aizstāv savu viedokli, un kā mums vajadzētu atbildēt?

3. Kā mēs mācāmies sadzīvot ar Jēzus kavēšanos? Kuriem Bībeles vaņņiem bija jāpiedzīvo kavēšanās, un ko mēs varam no viņiem mācīties? Piemēram, Jāzeps, Ābrahāms un Sāra, Kālebs un Jozua. Ko Atkl. 6:9, 10 saka par kavēšanos?